

Nr. van het vonnis : 2531

Nr. van het Parket : BG.66.RW.200032-08 FL

Nr. van het Repertorium : 3655

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VIJFTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 25 mei 2010 :

4594

De Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur,bevoegd voor het grondgebied van de provincie met kantoor
gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9, hestelvorderende overheid ;- met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 14.09.2010,
gericht tegen de beide gedaagden ;- vertegenwoordigd door meester loco meester , advocaat
te ;**tegen :**

4595

1
geboren te op ,
horecawerker,
wonende te ;

bijgestaan door meester , advocaat te ;

4596

2
geboren te op ,
apothekersassistente,
wonende te ;

bijgestaan door meester , advocaat te ;

Gedaagd om :

te in 2008, doch voor 7 oktober 2008

UITVOERBARE GROSSE afgeleverd op 15 november 2010
aan mtr. , v. Gewestelijk
advocaat te Stedenbouwkundig Inspecteur, gevestigd te ing.
voor B.P. Isolering verkleed door P.D.K. d.d. 02 oktober 2006.
kosten € 25,65

DE EERSTE EN DE TWEEDE :

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99,1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27.03.2009 (B.S. 15.05.2009) en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, en bij inbreuk op art. 4.2.1.a) en art. 6.1.1. alinea 1-1° van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een bouwwerk te hebben verricht,

namelijk een woning te hebben verbouwd, deels in strijd met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning en deels zonder stedenbouwkundige vergunning,

- ligging :
- kadaster :
- oppervlakte :
- eigenaars :

wonende te , geboren te op ,
;
 , geboren te op
wonende te ;

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Overwegende dat de **dagvaarding** dient te worden **verbeterd** als volgt :

- *“tussen 5 april 2004 en 16 juli 2007”*
- *“perceelnummer ipv*

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beide gedaagde in hun antwoorden en verdediging bijgestaan door hun raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging in hoofde van de beide beklaagden bewezen.

De beklaagden zijn eigenaars van een onroerend goed gelegen te ,
Het betreft een zonevreemde woning gelegen in agrarisch
landschappelijk waardevol gebied.
Oorspronkelijk stond op het betrokken perceel een kleine streekeigen boerderij
zonder landbouwfunctie.

Het eerste bouwplan werd op 27.01.2003 afgekeurd omdat de woning veel te
grootschalig zou zijn, de aard van de materialen niet strookte met de omgeving en
het bouwvolume het maximaal toegelaten bruto-volume overschreed.

Er vonden meerdere besprekingen plaats tussen de bouwheer, de gemeente en de
gemachtigde ambtenaar om tot een compromis te komen, wat uiteindelijk leidde
tot een vergunning dd. 05.04.2004 met duidelijke beperkingen ten opzichte van het
oorspronkelijke bouwplan.

Op 16 juli 2007 werd evenwel vastgesteld dat de beklaagden de werken
uitvoerden deels zonder de nodige stedenbouwkundige vergunningen en deels niet
conform de stedenbouwkundige vergunning dd. 05.04.2004.

Nopens de strafmaat.

De beklaagden hebben doelbewust het bouwmisdrijf gepleegd.
Zij gaan er ten onrechte van uit dat hun eigen belang hoger staat dan de ruimtelijke
ordening die de gemeenschap door de strafwet gehandhaafd wil zien.

Ze hebben gehandeld vanuit de overtuiging dat de uitgevoerde werken wel zouden
blijven en zonodig maar geregulariseerd moesten worden. Ze hebben aldus niet
het minste respect gehad voor de stedenbouwkundige regels.

De rechtbank wijst in hoofde van de beide beklaagden de vraag tot opschorting af
gelet op de ernst van de feiten.

Het opleggen van een effectieve geldboete zoals hiernabepaald komt passend voor
teneinde de beklaagden ertoe aan te zetten de desbetreffende reglementering te
respecteren.

Nopens de herstellvordering.

De beklaagden bekwamen ingevolge beslissing dd. 17 juni 2010 van de Bestendige Deputatie een regularisatievergunning.

De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur heeft dienvolgens en conform de regularisatievergunning zijn herstellvordering bij besluiten neergelegd ter zitting dd. 14.09.2010 aangepast als volgt :

- aanpassingen die leiden tot het verminderen van het volume van de niet volgens de vergunning uitgebreide woning tot minder dan 1.000 m³
- het weglaten van het overdekt terras
- het verkleinen van het volume van het overdekt zwembad waarbij het bestaande zwembad deels binnen en deels buiten (17,20 m²) komt te liggen
- regularisatie van de overige niet volgens vergunning uitgevoerde elementen :
 - dubbele inkom deur in plaats van enkele inkom deur
 - ramen met rondboog in plaats van horizontale strek
 - buitenbeploistering op deel van achtergevel
 - rieten dak in plaats van pannendak

Artikel 6.1.41 § 1 V.C.R.O. bepaalt : *“Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)”*

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en de rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten.

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter bovendien in het bijzonder na of deze vordering niet kennelijk onredelijk is. Hij kan niet zelf de redelijke herstelmaatregel bepalen, maar enkel oordelen of het bestuur in redelijkheid is kunnen komen tot de beslissing een bepaalde wijze van herstel te vorderen. Rekeninghoudende met de appreciatie- en beleidsbevoegdheid van het bestuur kan de rechter die beslissing slechts marginaal toetsen. Aldus wijst hij de herstellvordering alleen dan af indien zij kennelijk onredelijk is.

De rechtbank is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De herstellvordering staat in verhouding tot de ernst van de overtreding.

De plaats is nog niet in de oorspronkelijke toestand hersteld.

Het door de herstellvorderende overheid gevorderde herstel conform de regularisatievergunning is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven in de tenlastelegging een einde te stellen.

Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats conform de regularisatievergunning weegt op tegen de last die er voor de overtreders uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

Kortom, tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften ; het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet.

In acht genomen de aard van de overtreding bepaalt de rechtbank de termijn van het herstel op 24 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit vonnis opgelegde verplichtingen te conformeren.

De op te leggen dwangsom van 150,00 euro/dag moet de beklaagden er effectief toe aanzetten het rechterlijk bevel uit te voeren.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 40, 50, 100 van het strafwetboek;

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikel 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van beide gedaagden ;

Verbeterd de dagvaarding zoals voormeld ;

In hoofde van de eerste beklaagde

Verklaart de feiten bewezen.

Wijst het verzoek tot **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling af als **ongegrond**.

Veroordeelt de gedaagde hoofdens de feiten, tot een **geldboete** van **TWEEHONDERD EUR ;**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **DUIZEND HONDERD (1 100,00) EUR**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **twee maanden**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de **helft** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **78,95 EUR**.

In hoofde van de tweede beklaagde

Verklaart de feiten bewezen.

Wijst het verzoek tot **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling af als **ongegrond**.

Veroordeelt de gedaagde hoofdens de feiten, tot een **geldboete** van **TWEEHONDERD EUR** ;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **DUIZEND HONDERD (1 100,00) EUR**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **twee maanden**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de **helft** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **78,95 EUR**.

Beveelt de beklaagden over te gaan tot herstel van de plaats nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, conform de regularisatievergunning dd. 17 juni 2010, als volgt :

- aanpassingen die leiden tot het verminderen van het volume van de niet volgens de vergunning uitgebreide woning tot minder dan 1.000 m³
- het weglaten van het overdekt terras
- het verkleinen van het volume van het overdekt zwembad waarbij het bestaande zwembad deels binnen en deels buiten (17,20 m²) komt te liggen
- regularisatie van de overige niet volgens vergunning uitgevoerde elementen :
 - dubbele inkom deur in plaats van enkele inkom deur
 - ramen met rondboog in plaats van horizontale strek
 - buitenbepkeistering op deel van achtergevel
 - rieten dak in plaats van pannendak

na afbraak dienen de afbraakmaterialen van het terrein verwijderd te worden en afgevoerd naar een daarvoor erkende stortplaats

binnen een termijn van VIERENTWINTIG MAANDEN te rekenen vanaf de dag dat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklagde ieder tot het betalen aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van een DWANGSOM van 150,00 euro per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd, met dien verstande dat de dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre huidig vonnis vooraf werd betekend.

Beveelt dat voor het geval de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **twaalf oktober tweeduizend en tien**.

waar zetelden :

,
,
,
alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier;